

עת"א 34422/10/21 - אברהים אלענאמי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 34422-10-21 אלענאמי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	אברהים אלענאמי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות למשיבים לתת למבקש שיחות פרטניות עם עו"ס.

במצורף הוגשה בקשה למתן פטור מתשלום אגרה.

המבקש טוען כי בהיותו מוחזק בתנאי הפרדת יחיד, הוא זכאי לשיחות עם עובדת סוציאלית מדי שבוע, אלא שהיחס שלו זכה מהעובדת הסוציאלית הוא, לטענתו, מזלזל ומכאן העתירה.

בתגובת המשיבים נטען כי המדובר באסיר פלילי המרצה עונש מאסר ממושך אחר שהורשע בעבירת רצח, איומים ועבירות תעבורה כאשר זוהי כניסתו השניה לבית הסוהר ומאסרו השני. המבקש מסווג לקטגוריה א' ומוגדר אסיר אלמ"ב, סג"ב ומועד לאלימות והינו מוחזק בתנאי הפרדת יחיד.

המשיבים טענו כי במהלך חודש דצמבר 2021, לאחר מועד הגשת העתירה, פנה המבקש למשיבים והודיע כי אינו מעוניין בשיחות עם העובדת הסוציאלית על כן, אין עוד צורך בבירור העתירה. לגופו של עניין, נטען כי גורמי הטיפול הסוציאלי עושים את כל המאמצים לסייע למבקש להשתלב באגף בו הוא מוחזק, אלא שהמבקש עצמו מתנהל בדפוס קבוע לפיו מחד גיסא מבקש לקבל טיפול ומאידך גיסא מתנגד לטיפול, במצב דברים זה קשה מאד להתקדם בתוכנית טיפול כלשהי. נטען כי העו"ס אשר טיפלה במבקש באגף, הבהירה לו כי הוא יכול לבקש לקיים את השיחות במשרד אך המבקש התבצר בעמדתו לפיה יבקש להחליף את העו"ס כפי שאכן עשה במכתב נושא תאריך 27.7.21 שם עתר המבקש שהעו"ס לא תפנה אליו, בהתאם לזאת יצאה הנחיה מלפני גורמי הניהול המתקן הכליאה בו הוא מוחזק כי כל התנהלות מול המבקש תתקיים מול ראש תחום טיפול ושיקום (טו"ש) בכלא. בהמשך, ראש תחום טו"ש הורתה על הבאתו של המבקש לשיחה פרטנית עימה, במשרד מנהל האגף, אולם המבקש סרב לכך. לאור האמור, הועבר עניינו של המבקש לק. טו"ש מחוזית והתקיים דיון רב תחומי בעניינו של המבקש, אך בהמשך התקבל מכתב מהמבקש שכלל

עמוד 1

איומים על ראש תחום טו"ש, בגינו נפתח נגד המבקש תיק פלילי. המשיבים טוענים כי התנהלות זו אופיינית למבקש.

המשיבים הציגו הערכה פסיכיאטרית לפיה המדובר באדם בעל פרופיל אישיות מורכב, בעל קונפליקט משמעותי מול המערכת ובעל לקות בתפקוד הבין אישי כאשר מסוכנותו גבוהה מאד. עם זאת ועל רקע האמור לעיל פועלים הגורמים המקצועיים אצל המשיבים מעל ומעבר ועושים כל שלאל ידם על מנת לסייע למבקש, אך מבהירים כי אין לאסיר זכות מוקנית לבחור את גורמי הטיפול במתקן הכליאה ובכלל זה החלטה בדבר זהות הגורם המטפל שמורה למשיבים בלבד בהתאם לשיקול דעת המקצועי/ ניהולי. משעה שהמבקש אינו מופלה לרעה וניתנו לו הזדמנויות רבות להשתלב בטיפול, אין עילה משפטית לעתירה כאן, על כן עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

בדיון התבקש המבקש להסביר מדוע למרות שהודיע בכתב בסוף החודש שעבר, כי אינו רוצה בטיפול פרטני, הוא עומד על בירור העתירה. המבקש הסביר כי הודיע שאינו רוצה טיפול פרטני מאחר שהטיפול הזה ניתן לו באיחור ניכר ורק לאחר שהגיש את העתירה. כאשר היקשה בית המשפט ודרש מן המבקש תשובה לשאלה האם הוא מבקש טיפול פרטני או שהוא מוותר על כך, הוסיף המבקש וטען כי העובדת הסוציאלית אליה הופנה דוברת ערבית בניב שונה ממנו ולא ניתן לנהל איתה שיחה נוחה בערבית. לדבריו, ביקש לדבר בעברית אבל זה לא עלה יפה ולכן הוא מבקש טיפול אצל עו"ס אחרת, בעברית.

ב"כ המשיבים השיבה כי בקשתו לשוחח עם עו"ס אחרת בשפה העברית אושרה זה מכבר על ידי ראש תחום טו"ש, אך המבקש סרב לקשר עימה. זאת ועוד, עלה בדיון כי המבקש עתר לקיים שיחות פרטניות במשרד כפי שהוצע לו אך ללא נוכחות סוהר, בקשתו זו לא אושרה ועל כן עתר לבטל את השיחות.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות.

ראשית אציין כי כפי שעלה מתגובת המשיבים, למבקש אושר טיפול עו"ס פרטני ואף הופנה לעו"ס הדוברת את שפתו. גם בקשתו לקיים את השיחות עם עו"ס דוברת עברית אושרה.

מכאן, לא ברור מדוע עמד המבקש על בירור עתירתו תוך בזבז זמן שיפוטי והוצאות בגין ייצוג אשר הוענק לו על ידי הסניגוריה הציבורית, מאחר שלאור הנחיות התקופה, לא ניתן היה להביאו לדיון.

שוכנעתי כי המשיבים עושים כל שלאל ידם כדי לטפל במבקש ואף היו מוכנים להחליף את זהות העו"ס בהתאם לרצון המבקש, למרות שמקובלת עלי עמדת המשיבים כי למבקש אין זכות לבחור את זהותו של הגורם המטפל.

משעה שלמבקש הוצעו השיחות הפרטניות להן עתר, אין כל צורך בבירורה של עתירה זו ואני מורה על דחייתה.

אשר לבקשה לפטור מתשלום אגרה, לאחר עיון במסמכים שהוצגו בפני המלמדים על מסוגלות כלכלית ומאחר שהמדובר בעתירה שלא היה מקום לקיים בה דיון, לא מצאתי טעם המצדיק מתן הפטור המבוקש והבקשה נדחת.

ההחלטה תועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.